
Dopis pro Julii

Jak Juliina maminka procházela kolem vily paní Lauterbachové a blížila se ke Stefaniinu domku, dolehl k ní ze zahrady křik a smích. Ozýval se z loučky, na které Stefanie za pěkného počasí rajtovala nebo lonžovala koně, a jeho původci byla Julie a její rusovlasá kamarádka.

Julie lonžovala Dannyho s Katy na hřbetě, ale i paní Wiegandová poznala, že řádný trénink vypadá jinak. Katy seděla na koni střídavě v dámském posezu a čelem vzad. Danny nevzrušeně kroužil dokolečka, ale občas bez varování přešel z klusu do pěkně ostrého cvalu, takže Katy měla co dělat, aby se neuhodila o ohradu. Dívka se tím ale už dávno přestala vzrušovat a pištěla stejně vydatně jako Julie. Ten kůň je jediný, kdo se chová ukázněně, pomyslela si paní Wiegandová. Danny jí už stačil přirůst k srdci, takže mu svou dceru bez obav svěřovala. Dokonce už se odhodlala natáhnout k němu ruku s mrkví. Sama sobě připadala čím dál tím odvážnější.

„A teď klek, Katy! Takhle ne, Danny, musíš cválat, nebo spadne jak shnilá hruška! No tak, Katy, zaklekni!“

„Stačí, aby je člověk nechal chvílku bez dozoru, a už dělají blbiny!“ ozval se za paní Wiegandovou Stefaniin hlas.

Juliina maminka se ohlédla a strnula úlekem. Ocitla se totiž tváří v tvář ohromné rezavé Pretty. Polekaně uskočila na trávník. Stefanie s uspokojením zaznamenala, že to s Pretty ani nehnulo. Úsilí uplynulých týdnů začalo nést první plody.

„Vy jste mě ale vylekala!“ vydechla paní Wiegandová. „Tenhle kůň že patří Katy? Je to hotový obr!“

„Dosahuje sotva průměrné výšky,“ poučila ji Stefanie. „Jestli chvílku počkáte, než ji odvedu a zkrotím holky, můžeme si spolu vypít kafe. Co tomu říkáte?“